

Acesta foia ese
cate 3 côle pe luna
si costa 2 florini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainitate
i galbenu cu porto
postei.

TRANSILVANI'A.

Foi'a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Abonamentulu se
face numai pe cate
1 anu intregu.
Se abonedia la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiu, seu prin posta
seu prin domnii co-
lectori.

Nr. 6.

Brasovu 15. Martiu 1874.

Anulu VII.

S umariu: Anarchi'a si coruptiunea pressei nemtiesci. Press'a magiara. Press'a daco-romana. — Propagarea de ura natio-
nale prin B. Orbán. — Colectiune de diplome istorice transilvane. (Urmare.) — Procesu verbale — Publicarea banilor incursi
Bibliografia.

Anarchi'a si coruptiunea pressei nemtiesci. Press'a magiara. Press'a daco-romana.

Aceia carii cunoscu rigórea legei ungurene de pressa dein an. 1848, inarmata cu cautiuni mari in bani si cu pedepse infricosiate, isi voru explica greu anarchi'a, desfreulu, impudenti'a (nerusinarea), lips'a de ori-ce buna cuvenintia, coruptiunea si demoralisatiunea ce domina celu pucinu in diumetate deintre diariile căte se publica mai alesu dela 1867 incóce in Ungari'a. Manier'a de a scrie in limbajulu sclaviloru dein dilele lui Sulla, in alu suburbioru infectate dein Pestea, in tonulu populatiunei semibarbare de pre campiile Ungariei cunoscute sub nume de pusta, steppa, desertu, au incepulu a seduce si pe unii romani, că se imite si ei acea maniera desfrenata si brutale. Dara sententi'a marelui Buffon va remanea adeveru eternu: Stilulu este omulu. Adessea dein lectur'a unei carti, seu dein una serie de articlii originali (nu plagiati) poti petrunde la modulu cugetarei si la motivele secrete, pentru care a scrisu cutare omu asia si nu altumentrea. De multe ori se reflecta partea strinsu morale a individului in căteva pagine, passage, aliniate, in cătu ti se pare călu vedi de inaintea ta.

Déca despre individu se poate dice, că stilulu este omulu, apoi de acea pressa periodica ce'si are publiculu seu stabile si se sustiene in cursu de mai multi ani, se poate affirma cu acelasi dreptu: Press'a este publiculu. Intre nutrementulu spirituale si celu fizicu sunt mari analogii. Fia-care omu liberu in actiunile sale, mananca si bê aceea ce'i place lui, bucate care corespundu naturei sale, precum si bu-

cate si beuture, cu care l'a dedatu cineva de micu. Dara in casulu dein urma se intempla de multe ori, că cineva se deda si cu bucate si beuturi forte stricatióse, cumu si cu tabacu, cu afionu (opium), cu hasis (beutura betiva, facuta dein canepa verde), cu arsenicu. Asia este si cu lectur'a. Inventiunea artei tipografice nu se poate pretiú cu totu aurulu si cu tóte pietrile nestimate dein lume; dara ce este mai necessariu decatua aerulu, ap'a, foculu, si cu tóte acestea, ele inca facu intre unele inpregiurari ómeniloru si animaleloru rele mari. Asia face si tipariulu, mai virtosu candu apuca pe manile unoru ómeni de spiritu si de cultura scientifica, inse moralicesce corupti, seu ceea ce este totu una, candu tipariulu devine instrumentu, seu alu despotismului, seu alu anarchiei.

Dela inventiunea tipariului si pana in secolulu nostru, pentru infrenarea scrieriloru immorali si corumpatorie, cumu si a celoru revolutionarie, s'au introdusu censur'a cea mai severa si pedepse aspre pana la pierderea capului si la confiscarea averiloru. Mai tardiu s'a delaturatu censur'a preventiva, dara i s'au substituitu legi draconice de pressa, avertisamente despotice, care adessea era date mai multu dein mancarime de a tortura pe scriptori, dein trufia si brutalitate politíena, dein ura de partita, ura natióne, seu ura religiosa. Cu legile de pressa era inpreunate confiscari de carti si diarie, procesele de pressa, si érasi pedepse in bani si in libertate, éra dein partea archiereiloru circularie afurisitorie, anatheme, candu mai mici, candu mai mari, adessea porunci date pe cale strictu secreta, că cutare carte, cutare scriere se nu cutedie a o cumpara si citi niciunu credentiosu. S'au vediutu si tipografi privilegiate, cu dreptu exclusiv de a se tiparfi, anume carti religiose si carti scolastice numai in acelea; éra intre archierei au fostu si de aceia, carii au mersu mai departe, pretendiendu, că ori-re tiparescu celi de a-ceeasi confessiune cu densii, fia lucru religiosu, fia profanu, fia filosofia, ori nesce collectiuni de anecdote, se éssa numai in tipografile auctorisate si benecuventate de ei. S'a ingrigitu totu odata, că se inventie carte ómeni cătu se poate mai pucini, éra pentru cei carii inventiara, s'au tiparit carti ascetice, plene de nu sciu ce inventiaturi transcendentali, de poesií mo-

*) Cuventulu Pressa, deriv. dela verbulu latin. premo, pressi, pressum, rom. apasu, stringu, tescutescu, storcu, premu, i, eme, este adoptat in mai multe limbi europene. In unele dein aceleia press'a semnifica in sensu mai largu ori ce téscu seu storcatoriu, torculariu (lat. Torcular, is), in sensu mai strinsu, téscu de tiparitu; de aici in sensu applicatu Pressa semnifica ori-ce scriere se tiparesce in tipografia; éra dela unu tempu incóce. Press'a este sinonimu cu diaristic'a. cu publicitatea, a-deca cu acea parte a literaturei periodice, care se propaga rapede, in cercuri intense, si in mai multe classi ale societatiei omeneschi. La loculu acesta vorbim numai de press'a luata in sensulu dein urma.

nastice, neintielesse de nimeni pe lume. Acestu obsecurantismu apoi intunecă, tempea, hebeuncea spiritulu omenescu, omorindu in elu elasticitatea lasata lui dela Dumnedieu si dela natura. Dara lucru cu totulu strainu! In acelu intunerecu egipténu adeverat'a moralitate nu numai că nu castigă nimicu, ci dein contra, ómenii se facea si mai blasfemati, delictele si crimele se inmultiá in proportiuni spaimantatórie, ceea ce s'a comprobatu de ajunsu in mai multe tieri, la popóra mari si mici, in mii de casuri. Cu cátu rigórea ti se parea că este mai mare, cu atàtu se committeea crime si delicte mai infriosiate si mai multe. Vedi datele statistice comparative dein Itali'a, Hispani'a, Austri'a, Ungari'a; vedi si Greci'a, cu insulele grecesci, partea Turciei locuita de popóra slavice, cu vendett'a de móre pentru móre; asemenea Poloni'a si parte mare a Russiei. In tóte acestea tieri moralitatea publica si privata a fostu si mai este compromissa mai greu decàtu in altele, si in acea proportiune, in care press'a e ferecata cu lantiuri mai gróse. Moralitatea sufere mai multu séu mai pucinu, si in celelalte tieri nenumite aici; inse dein studiele comparative facute in tempurile nóstre esse luminatu, că de ex. in Angli'a, in Belgu, in Hollandi'a, in Helveti'a, in Saxon'i'a, in care tieri domina libertatea pressei, relative mai de multu, si anume in Angli'a dein secululu trecutu, moralitatea s'a corresu si se correge in proportiunea in care castiga libertatea pressei. Este adeveratu, că la acea corregere au mai concursu si alte impregiurari, alti factori, precum au fostu si sunt nobilitarea educatiunei in familia, in casa, inmultirea scóleloru, nutrirea simtiementelor religiose pure si sublimi, neadulterate prin bigoteria si fanatismu, legislatiune lumínata; cu tóte acestea, nu avemu in catrau, cauta se recunóscemu, că chiaru acelea midiulöce corrective ale omului pe acestu pamentu se ajuta si isi potu ajunge scopulu numai prin cuventulu liberu, prin pressa, care face, că ómenii fðra a se misca dein locu, ci siediendu, cumu amu dice la mésa, se se intieléga intre se-ne deiu punctele cele mai departate ale pamentului.

In fine popórale au vediutu dein experientia indelunga, că déca censur'a preventiva era unu tutoretu tiranicu si umilitoriu, apoi legile de pressa cu measurele loru repressive si cu pedepsele cele brutalii, demne de corporalii si sergeantii dein vechime, sunt si mai pericolöse pentru desvoltarea facultatiloru omului, pentru libertate si moralitate; au recunoscutu inse si acelu adeveru, că excesse, delicte si in óresi-care casnri chiaru crime se potu committe si prin pressa. Acestu reu trebue corresu, inse cumu? Pe duoe cali, adeca: delictele si crimele commisse prin pressa se fia tractate dupa §§-ii codicelui penale, că ori-care alte, commisse in altu modu; mai departe, plagele insipite cuiva prin pressa, se se vindece totu priu trens'a, adeca scotiendu cuiu prin cuiu; cu alte cu-

rente, assertiuni false, date publicitatiei de unulu, se le refrunte celalaltu prin argumente tari si clare; minciunile se se demasce si se fia date de rusine, calumniatorii se fia inferati prin publicarea de probe juridice convingatorie, éra nu numai prin frasesunatórie că óla góla de arama; conspiratiunile in contra libertatiloru publice se fia trase la lumin'a dilei, inse érasi totu numai cu probe convingatorie, éra, nu prin fictiuni si denuntatiuni infame; in fine honoreea individului innocent se fia restaurata in strinsulu intielesu alu cuventului, éra pe lovitoriulu in honore press'a se'lù ridice pe scen'a de prostitutiune, cu tabell'a infamie de gátu.

Libertatea pressei intielésa si realisata in modulu ací aieptatu, a produsu si produce in adeveru fructe salutarie in tóte tierile, in care ea se presenta la publicu cu acestea calitati. Numai sub acestea conditiuni pote ea se merite prea honorificulu nume de a siesea potere europénă si in genere de potere mare (grande puissance, Grossmacht), éra altu-mentrea nu.

Acestea criterie ale adeveratei libertati de pressa ne inpingu la intrebarea, că pâna la ce gradu press'a dein Ungari'a, Transilvani'a, Romani'a correspunde in dilele nóstre sublimelui seu scopu.

Ungari'a propria, că tiéra cu territoriu relative multu mai intensu, cu capitala destulu de mare si cu mai multe cetati de a duo'a mana, este reprezentata prin publicitate mai mare decàtu celelalte duoe tieri ací numite; de aceea se si incepemu cu examinarea pressei ungurene, si inca asta-data mai multu numai dein punctu-de vedere morale, carele intre orice impregiurari trebue se ocupe loculu antaiu. Ací inse ne-a dispensatu de studiu fatigatoriu, intre altii, unulu dein barbatii contemporani, deintre cei mai renomiti ai Ungariei, de nationalitate magiaru, dein classea aristocratiei inalte. Acelu barbatu este comitele Melchioru Lonyai, omu trecutu de ani cincideci, fostu mai multi ani publicistu, fostu ministru, anume si ministru primariu, carele adeca avuse fondulu de dispositiune in manile sale, prin urmare scie fórte bene, la cine si cumu l'a impartitu. Acestea impregiurari ne facu se recunóscemu pe c. Lonyai de auctoritate in totu respectulu competente in materi'a de facia. Lonyai inse, intemeliatu pe experientiele si pe tóte informatiunile sale, acusa, judeca si condamna press'a dein Ungari'a si Austri'a in expressiuni atàtu de aspre si necruatatórie, precum inainte de acestea abia le vedeam in diariile si scrierile straine, inemice declarate ale Ungariei. Confessiune fórte dorerósa, dein nefericire inse fórte adeverata.

„Pressa venale, care adeca 'si vende pe bani convictiunile sale, vende interesele publice, este cea mai mare corrupcioñia a moralitatiei publice, si lucra spre a pierde tiér'a. Candu cetatienii liberi ai Athenei n'au mai ascultatu oratiunile curagiöse ale lui Demosthene, ci s'au uitatu in gurile intrigantiloru insielatori (Sycophontae), platiti cu aurulu regelui Fi-

lipu, atunci s'a finitu cu er'a cea glorioasa a Greciei si cu libertatea greciloru.“

„Ori unde poti se corrumphi press'a cu bani, opinionea publica inca o poti seduce usioru*). Era opinionea publica sedusa, in tieri libere, unde guvernul, legislatiunea si auctoritatile publice sunt emanatiuni ale opiniunei publice, pote inpinge usioru politica tierei pe calea perirei. Pentru ca se probamu acesta, nu e de lipsa a cita exemple dein anticitatea classica, ci se ne marginimu la celu mai de aproape trecutu, se luamu in consideratiune experientia florosa ce s'a facutu in vecin'a Vien'a asupra influen-tiei ce avu press'a ei cea corruptibile. Talerii prussaci au strabatutu cu sutele de mii in redactiunile dela Vien'a si au gonitul de acolo napoleonii francesci. Urmarea fu, ca tota diariile dein Vien'a in midiuloculu crisei celei mari europene, in care pote fi ca se aruncara sortile si asupra venitorului nostru, nu au cautatu, care sunt interesele monarchiei austro-unguresci, ci aceea ce este in interessulu Germaniei. Sub pressiunea acelei „opiniuni publice“ (produse de milioanele prussaciloru) a statu si regimulu, pentru ca senatulu imperiale si una parte a poporului a fostu influentiata de pressa. Intrarea, immigratiunea redactorilor prussaci si a talerilor dein Prussi'a in Austri'a si Ungari'a este unulu dein acelea instrumente, de care se folosesce diplomati'a prussaca in monarchia nostra, ca si pe airea, spre a trage tieri straine in interessulu seu, seu spre a le paralisa poterile. Totu asia de terribili au fostu efectele pressei dein Vien'a, corupte cu sume mari, in epoca cutremurului, a catastrofei finantiale. Oricate consotiuiri si societati s'an infientiatu, tota au inplutu pungile diarielor dein Vien'a, care apoi laudau intreprinderile; diariile au fostu lipitorile (sangvisugae, hirudines, Blutegel) sugatorie de sangele societatilor de actionari; ori-ce articlu, anuntiu, reclama se platea focu de scumpu; era pe consotiuurile seu pe intreprindetori carii nu platea catu le cerea diaristii, ii tavalea prin tota noroiele, si nu se astempera, pana ce nu le trantea la pamantu; dein contra, pe altele, intreprense de cei mai mari cearlatani, fora caracteru si fora nici-unu capitalu, le laudau in modulu celu mai rerusinatu. Lucrul ajunsese pana la atata, in catu si proprietarii diarielor celor mai miserabili dein Vien'a se ingantau si laudau, ca ei inca au castigatu dieci de mii. Consecintele acestei corruptiuni a pressei au fostu bancrotul (fallimentulu) generale, care veni preste Vien'a, si care nu a crutiatu nici pe Ungari'a. Corruptiunea pressei s'a intensu asupra societathei si mai virtosu asupra cercurilor politice. Speculantii

*) Mai alesu deca pe langa bani dati si luati in summe mari, mai impune publicului, poporului si plebei ignorante inca si auctoritatea vreunei persoane de rangu inaltu, cumu principie, gubernatoriu, comandante supremu, ministru, mitropolitu, seu altu archiereu de auctoritate orbitoria. In asemenea casuri merg tota ca in Abder'a cea fabulosa a eliniloru, pana candu se sparge ceteate si statu, si locuitorii iau lumea in capu.

dein senatulu imperiale facea politica pe bani. Historia calei ferate galitiane se poate compara prea bene cu histori'a calei ferate orientale dein Ungari'a.*)

Corruptibilitatea pressei este una specie de cal-bedia, de care e forte greu se aperi diaristic'a dein Ungari'a. Exemplele dein Vien'a sunt forte aproape. Bancele dela Vien'a nici ca 'si mai potu face idea despre vreo diaristica honesta, necorruptibile. Dara si bancele, si directiunile caliloru ferate dein Buda-Pestea isi stergu sudorea de pe frunte, candu stau seti arate miile platite la diarie. Nu este aici vorba despre simplele anuntiuri, de publicatiuni, care costa celu multu cateva sute de florini, si pe care diaristii sunt in dreptu de a le lua, ci este vorba de aceleia mii si dieci de mii, care li se numera, seu pe care le ceru diaristii, pentru ca seti laude intreprenderea etc.“

Tota revelatiunile rusinatore, inse prea adevere, facute pana acilea, se intielegu numai despre diariile scrise in limb'a nemtisca, in Cislaitani'a si in Ungari'a, mai alesu in cele duoe capitale. Actuma trecemu la press'a magiara. Despre acesta se dice intre altele:

Diaristii magiari pana acilea n'au prea exercitatu acesta profesiune a taliatorilor de pungi. Intre diaristii magiari sunt multi omeni de omenia. Preste acesta, speculantii si bursarii nu prea au placere a mitui diarie magiare, pentru ca magiarii nu frequenta bursele. Bancele 'si aducu a mente de diariile magiare numai atunci, candu au se influentiedie asupra honorabilei camere a deputatilor in interessulu vreunei intreprenderi de specula. Aceasta se intempla pe fia-care anu de cateva ori; pentru casurile acestea inse nu avemu pana acum criteriu generale despre portarea pressei magiare**). Atata inse remane adeveru, ca apararea diaristicei magiare de corruptiune, conservarea renumelui si a honorei aceleia este unu interesu vitale alu magiariloru, dela care depinde moralitatea natiunei. De va apuca diaristic'a magiara pe acestu rapedisiu (decliviu, pe munte de vale), nu se va opriti pana in abissu. Omulu pe care'lui poti corrumpe odata cu bani, pe acela'lui vei potea cumpara si a duo'a ora. Celu ce primește banulu sub unu pretextu seu altulu, totu-deauna va afla pretexe, ca se si imple pung'a de nou. Celu care si-a vendutu pen'a la unulu seu la altulu, dein un'a

*) Pre candu ne aflam la senatulu imperiale in a. 1864, decurse in audiul nostru tergulu intre consotiu Klein si intre „Presse.“ Proprietarii acesteia cerea douedeci de mii florini v. austr., pentru ca se laude nu intreprinderea in se ne, ci numai pe consotiu Klein, si se'lui recomande ca se castige elu constructiunea calei fer. gallitiane, era consotiu il inibiase cu 15 mii; ceia inse insistara la 20 mii, pe care le-au si castigatu. De acestea sunt sute de exemple.

**) Adeca sunt cunoscute numai unele dein ele, care au luat bani cu miile si diecile de mii, mai virtosu in casuri, candu s'a proiectatu alte si alte linii de cali ferate. Pentru ca se afli adeverulu, ai avea se cercetedi cu de a meruntulu cartile de gestiune (Geschäftsbücher) ale aceloru consotiuiri.

séu alta causa, totu asia va intra la tocmeala cu altii in alte cause. Candu ar ajunge press'a magiara că se fia corruptibile, séu prin bursa, séu prin ministeriu, atunci o va potea cumpara si altulu, pentru alte interesse straine, precum sunt ale bancei nationale dein Vien'a si ale altoru speculatiuni, prin care se spoliédia patri'a nostra; atunci apoi amu potea se ajungemu tempulu, in carele domnii redactori si editori aru afla, că aurulu lui Filipu este de valoare mai mare, decatul talentele de feru ale spartaniiloru, adeca talerii prussaci séu rubblele rusesci suna mai bene decatul notele de papiru.

Ddieu se apere de asemenea urmari, si magiarii se multiamésca diaristiloru sei, că nu sunt corruptibili. Acésta nu e vreo mare virtute in se-nesi, pentru că avemu dreptu se pretendemu dela ori-cine, că se fia si se remana omu de oménia. Ei, dara nu e lucru bunu a fi diaristu magiariu. Diaristii magiari sunt ómeni saraci, lips'a si seductiunea este mare, pentru că se alunecce si ei pe calea diaristiloru nemtiesci (si jidovesci care le publica nemtiesce in Vien'a si Pestea).

Numerulu abonatiloru la foliele cete essu in limb'a magiara in capital'a Ungariei, este numai de 16 mii, éra acestu numern se inparte pe 11 diarie. Anuntiurile, publicatiunile inca aducu diarielor magiare venitu relative forte pucinu. De aici urmédia, că cele mai multe diarie magiare se afla in impossibilitate de a'si coperí spesele dein veniturile sale. Acestu reu vene de acolo, că la magiari fia-care partita deschide cete unu diariu, că organu alu seu; éra partitele se inmultiescu pe fia-care di, nu inse si numerulu abonatiloru. Asia dara se intempla mai desu, că diariele, mai virtosu la inceputulu activitatiei loru, adeca in anii de antaiu, trebue se fia subventionate de catra partitele respective. Acésta inse este totu asia in lumea tota. Daily News dein Londonu a trasu cinci ani de dile subventiune dela partit'a libereale, pana ce au apucatu pe aripele sale. A trage inse subventiune, nu este in se-nesi nici-unu feliu de infamia; rusine si infamia este numai in acelu casu, candu cineva (redactoriu, collaboratoriu, corespondente) isi pune pen'a sa in servitiulu cuiva (guberniu, partita, persóna particularia) cu totulu in contra convictiuniloru sale, si asia pentru simbría miserabile serie numai aceea, ce i comanda si dictédia altii in pena. Diaristic'a magiara nu are multe pene de acestea servili si venali; ea inse are cu atatul mai multi diaristi saracuti. Diariele loru n'au vreunu venitu, partit'a loru nu are de unde, séu nu voliesce se sacrifice multu; de aceea collaboratorii diariului sunt reu platiti. Celu mai mare diariu scrisu in limb'a magiara are numai a patr'a parte dein venitulu, pe care'l lu trage redactiunea diariului nemtiescu Pester Lloyd. Scriptorii nemtiesci tragui, atatul in Vien'a, cete si in Buda-Pestea, salariu si honorarie neasemenuatu mai mari decatul cei unguresci. Dein acésta causa multi magiari isi calcara pe conscient'a loru

nationale si se facura diaristi nemtiesci. Diaristii magiari sunt in partea cea mai mare a loru ómeni teneri, inpsi de indemnu nobile, inse si dein neprevedere, că se'si aléga acea vocatiune de scriptoriu; de ací incolo ei nu s'an mai potutu reintórcde dein calea pe care au apucatu, si acum a lucra pentru cete unu salariu mai micu decatul este simbría unui sodale dela bolta, care stă in dosulu tarabei si vende marfa; asia, diaristii aceia lucra fóra perspectiva in vreunu venitoriu mai bunu, fóra sperantia de a funda si ei familia; tragui in jugu dio'a nóptea, cu scientia mai multa séu mai pucina, cu gustu mai bunu séu mai reu, in totu casulu inse fóra a fi numiti si recunoscuti, fóra gloria si fóra remuneratiune. Ii vedea tota dio'a siediendu la més'a loru de scrisu; ei sunt adeveratii proletari ai natiunei. Honore acestoru laboratori dileri; honore activitatiei, zelului, simtiului de datoria, honestatiei si saraciei loru. Saraci'a este cea mai periculósa tentatiune. Deci déca totusi acei ómeni saraci, cu tota saraci'a loru, respingu coruptiunea, acésta este virtute a spiritului de corp si a patriotismului loru.

Credemu că acésta icóna pe care o afaramu in Nr. 31 alu Reformei comitelui Lonyai, este ilustrata de ajunsu, pentru că se vedi in trenta tota marimea corruptiunei, a putrediuenei si a putoriloru morali, care te inple de grétia si urgía, ori-candu apuci in mana diarie mituite, cumporate, corupte eu bani, vendute si resvendute, mai alesu la bancari, bursari, intreprindetori de cali ferate si de alte ramuri ale industriei, la speculantii de cathegorii diverse, la cete unu guberniu corruptu, fia acela politicu, fia eclesiasticu, carele se pote sustiené numai cu ajutoriulu corruptiunei, in fine la inémicii patriei si ai natiunei. Totu asemenea e scósa la lumina si conditiunea diaristului saracu, inse honestu. Dein causele atense mai in susu, nimeni nu era mai competente de a presenta publicului acestea icóna, decatul este acelasiu c. Lonyai. Acumu inse, dupa-ce cunoșcuramu starea diaristicei nemtiesci si magiare, nu va fi de prisosu că se aruncamu ochii si preste diaristic'a daco-romanesca, dein aceleasi puncte de vedere.

(Va urma.)

Propagarea de ura nationale prin B. Orbán.

In Nrii 4 et 5 vediendu necessitatea de a vorbi despre ur'a nationale cea barbara, dela care a provenit de nenumerate ori ruin'a tieriei, amu aratatul, că in dilele nostre unulu dein cei mai selbateci propagatori de ura nationale este se cuiulu Blasius Orbán, carele că de diece ani, de candu a venitul dein Turcia, lucră di si nópte, spre a incorda inversiunarea urei nationale si mai susu decatul fusese ea pâna acilea. Pentru că se nu fumu taxati noi insine de propagatori ai urei si vindictei, alu egoismului ce se pote asemena numai cu rapacitatea fereloru selbatece, indemnamu pe cei carii cunoșcu limb'a magiara, că se arunce ochii preste cele siese

tomuri publicate de numitulu Orbán despre Secuime, si atunci ne voru da dreptate. Pentru cei carii nu cunosc acea limba, si aceia sunt marea majoritate, vomu scôte aici că specimine, numai câteva pericope si passagie dein tomulu alu 6-lea, care se ocupa numai cu acelu districtu alu Transilvaniei, ce este cunoscutu dein stravechime sub numire de Tiér'a Bârsei, éra in documentele latine Terra Borza, Terra Burtza, Terra Burza, de unde in limb'a magiara Barczaság si in cea nemtiésca la Sasime Burzenland. Orbán asta originea acestei nomenclature stravechi de-a dreptulu in limb'a magiara, inse fóra se'i pese intru nimicu de semnificatiunea ei, si fóra a o mai urmarí in anticitate. Asia i place lui. De ací secuiulu Orbán cu una singura saritura de mifia a si declaratu Tiér'a Bârsei de tienutu secuiescu, séu cu alte cuvinte: Cei 52 de mii romani si 25 mii de sasi, facia cu 24 de mii secui (ciangăi si altii veniti dein secuime, pâna la celu dein urma cocieriu) nu se numera intre filii patriei, numai secuui sunt fili ai patriei, éra ceilalti sunt venetici, adunaturi; minoritatea se decida, că-ci asia cere logic'a dein Caucasu.

Orbán isi incepe tomulu alu 6-lea cu una prefacia, in care bate pe cosmopoliti cu biciu ungurescu si produce exemple dein historia, că se arate, că nimeni nu se pote insusfeti si sacrificia pentru tota lumea, ci numai pentru căte una parte ori particica a ei; Leonidas numai pentru Spart'a, Regulus pentru Rom'a, Zrinyi (croatulu) pentru Ungari'a etc. De ací incolo torturandu cumu amu dice, histori'a si documentele historice, insîrandu mai multe nomenclature topographice si mai virtosu orographice, inchiaie frumosiellu, că tiér'a Bârsei inainte de venirea cavalerilor teutoni (in an. 1211) ar fi fostu locuita numai de secui, adeca de elementu magiaru; elu inse adaoga, că Cumani si Pecenegii séu Pacinatii, carii inca locuiá in acestea tienuturi, au fostu totu ramuri de magari. Asia Orbán in acésta parte a tierei a perduto urmcle coloniilor romane; totusi nu are in cătrau, recunósee că pe chartele cele mai vechi passulu séu strimtorea Temesiu se dîce Saltuș Themis, Branulu Saltus Stenae, muntele Buceci Mons Peuce, că in propri'a Secuime (Trei-scaune), anume la Comollau, la Brescu, la Baraoltu, inca au fostu Castra romanorum, cumu si că unulu dein drumurile militarie ale Romei a fostu prin Oituzu inainte; dara uita, ce aprópe a trecutu drumulu anticei Rome trasu preste Oltu pe la Aquae calidae, comun'a numita astadi unguresee Héviz. (Vedi Tablele Peutingeriane.)

Dara se nu ne abatemu dela scopu. Ar fi tempu perduto a voli se stai cu dn. Orbán de vorba pe terrenulu historicu. Noi ne-amu fostu propusu a comunica lectorilor nostrii numai căteva complimente, pe care le face acestu secuiu poporului daco-romanescu, adeca descendantilor dein coloniile romane, aduse in Daci'a nu numai de Traianu, ci si de ceilalti imператори ai Romei in cursu de 172 de ani.

Dela pagin'a 23 inainte sub titlu: „Valachii dein Tiér'a Bârsei“ Orbán astă, că acesti valachi sunt descendenti ai Daciloru, respondit că farin'a orbului, in tota Transilvania, că prin urmare s'a potutu intembla, că si mai de multu se fia locuitu valachi in acésta parte a tierei, pentru că éca, in diplom'a regelui Andreiu data sasiloru, este vorba

si de valachi, si de bisensi; mai tardiu inse valachii au fostu goniti afóra dein tiér'a Bârsei pentru religiunea loru, că-ci asia ne spune decretulu dein an. 1456 alu regelui Ladislau. De ací crede Orbán, că dupa-ce au fostu goniti valachii, a-nume dein Sacele (Siepte sate), pucini au mai remasu in Barci'a, că dileri si sierbitori la capulu satelor sasesci si că pastori prin munti.

Orbán tace aici cu totulu de acelea epoce numeróse dein histori'a Transilvaniei, incepndu dein secululu alu 14-lea incóce, in care tocma valachii dein partea meridionale a tierei, si anume cătu tiene dein passulu Vulcanu cu districtulu Hatiegua incóce preste ducatulu Omlasiu pe la Turnu-rosiu, pe Oltu in susu prin pamentulu Fagarasiului, pâna in tiér'a Bârsei, au avutu cele mai crancene belluri civili, si s'au aparatu in nenumerate batalii pe pamentulu remasu loru dela strabuni. Se recapituledie cineva, fia si numai atâtea documente si extrase de documente, pe care le publicaramu noi in acésta fólia de cinci ani incóce, anume „de Valachis“, pentru că se se convinga despre superficialitatea lui Orbán in acésta materia. Dara romanii in fine totu au cadiutu. Asia este, ei au cadiutu; nici-o data inse atâtu de reu, pentrucă se nu se mai scóle. Romanii au cadiutu numai, pentru că ei se batea intru intunecimea bizantina, sustinuta prin limb'a slavóna. Vomu respondi acestu intunerecu, carui ii va succede lumina de véra, incalditória, si atunci ei nu voru mai cadea nici-o data. Sórele a si inceputu a resari; lumin'a se reversa nu numai preste campii, ci si prin ascunsele vali ale muntiloru.

Dupa acestea Orbán inca reinpróspeta cunoscut'a minciuna historica ce tiene, că pre candu se edificá baseric'a cea mare sasescă dein Brasiovu, intre anii 1385 et 1424, ar fi venitu multime de bulgari saraci dein Bulgari'a, carii s'aru fi asiediatu in acea parte a urbei, ce se dice Schiai, éra unguresce Bolgárszeg; acei bulgari aru fi lucratu că dileri la dis'a baserica; langa aceia s'aru fi mai alaturat si alti venetici scapati aici dein Greci'a si Macedoni'a de tiranii'a turcésca. Bene se insemnamu, că acésta fabula se pune tocma pe tempulu, candu Mircea Domnulu Munteniei se astă in culmea poterei sale, pre candu inchiaiá confederatiuni cu imperatulu Sigismundu si cu regii Poloniei, prin urmare numele de valachu, déca inplea de ura cumplita pe inemici, inspirá inse si respectu insocitu de frica. Bulgarii in acea epoca inca nu cadiusera de totu; ci inca 'si mai avea domni'a loru; éra ca tocma dein Bulgaria se fia venitu locitorii goniti de fóme pâna la Brasiovu, nu s'a vediu nici auditu, de candu scie histori'a se spuna căte ceva de tierile acestea. Au venitul bulgari si greci la Brasiovu, in epoce diverse, inse dein alte cause.

Cu tóte acestea inse, Orbán se mira multu de unu fenomenu care i se arata lui in Transilvania, că adeca poporulu romanescu celu necultivatu, celu robitu, a carui naționalitate este sinonima cu robi'a, este in stare se attraga si se absórba in se-nesi pe altu elementu mai cultivatu, mai luminat. Asia adaoge O., acesti valachi remasi in totu respectulu pe calea culturei, despretiuiti, si de altu-mentrea ómeni antipathici (uriosi, nesuferiti), carii adeca nu sciu se se faca placuti la nimeni, totusi ei au absorbitu in se-nesi

pe locuitorii magiari dein districte intregi.*). Intru asemenea au absorbitu valachii pe bulgarii si pe grecii dein Brasovu, carii in numera de 9500 ómeni intelligenti si bogati, astadi toti sunt valachisati.

Acésta absurditate, minciuna, incurcatura de idei, Orbán o explica numai dein comuniunea religiosa, precum observaseramu si in Nr. 4. alu Transilvaniei; de aceea credem, că nu merita, că se ne mai perdeau tempulu cu ea.

Despre romanii locuitori actuali ai Saceleloru si ai celor 11 comune dela Branu, de sub muntele Buceci, Orbán tiene una, că aceia inca sunt numai venetici, stracurati incóce dein Munteni'a mai virtosu dein secolulu trecutu, pre candu au inceputu a veni că oieri, si acuma s'au inmultit si in bogatit, se te ferésca Ddieu, pentru că sunt destui saceleni, carii au oi in valóre de mai multe sute de mii florini. In tienutulu Branului pâna in dilele regelui Uladislau II. locuiá numai cátiva familii de tiegani; dara astadi sunt la optu mii (8000) de valachi venetici.

De cát-eori se mai observannu óre, că in tóte tierile lumei si anume in Europa pe la fruntariele (miediuinele, granitiele) tieriloru si anume intre munti, pe tiermii mariloru si ai riuriloru mari, locuitorii se ducu si érasi vinu, trecu dein un'a tie'ra in alt'a, si totusi au unu foculariu alu loru fixu, la care se reintorcu si in care petrecu. Intocma, asia este si pe fruntariele tieriloru nóstre. Dara Orbán nu ne va arata noue pe cát una suta de ani nici una suta de familii romanesci dein Moldov'a si Munteni'a, care se'si fia cerutu asilu in Transilvani'a undeva, séu de tirani'a domestica, séu de cea turcésca, séu de ciuma. séu de fómete. Dein contra, noi ne obligam a'i numera lui pe fiacare anu cát una suta de familii, romanesci, secuiesci, sasesci, nemtiesci, care chiaru si acuma, in tempulu nostru, emigra neincetatu in asia numit'a Romania barbara, de sub stralucit'a domnia a corónei unguresci. Vedi acésta este una enigma mai mare, decàtu cea pusa de Orbán; cu tóte acestea, noi o-amu deslegat'o de multu. Ur'a si urgi'a de tirani'a ungrésca intrece pe ur'a si urgi'a ce a simtitu poporulu romanescu dein Romani'a, cáttra fanarioti si cáttra turci, intru atata, cátu ori-candu au ajunsu că se aléga intre doue tiranii, au datu precadere celei turcesci.

Este adeverata impertinentia a voli se afirme cineva, că in secolulu trecutu aru fi inumigrat multi valachi dein Munteni'a incóce. Tocma dein contra, in dilele Mariei Teresiei au emigrat mii de familii romanesci in Romani'a, nu numai dein caus'a barbarei persecutiuni religiose, cunoscute de tóta lumea, ci si dein caus'a mai barbarei modalitati, cu care s'au infientiatu cát trei regimenter confiniarie dein romani, si alte trei dein secui. A si uitatu Orbán asia curendu dragonat'a nemtiésca dela Madéfalva, in care fusera macellati secui si aruncati sub ghiati'a Oltului? Noi nu amu uitatu, că de ex. la Nasaudu sfarmara prin róta pe unii romani, pentru că au cutediatu a dice: „Ne-atí insielatu; unu jura-

mentu ne ati fostu promissu, si astadi ne cereti altulu.“ Adao gemu, că in dilele Mariei Teresiei carantin'a in contra ciu mei se tinea dela 20 pâna la 40 de dile, si ori-care trecea incóce fóra carantina, era filii mortie, perea séu inpuscati, séu in furci, dupa dreptulu statariu. Acésta rigóre a durat pâna cáttra anulu 1835. Dara si altumentrea, nici chiaru poporulu tieranu nu era nebunu că se tréca incóce la robia (iobagia) de 104 pâna la 208 dile pe anu, si la catania pe viétia, candu dein colo facea la boieriu numai cát 12 dile pe anu, care numai dela regulamentu incóce, adeca dela 1830 au crescutu la 22 de dile. Preste acésta, in ambele tieri romanesci poporulu tieranu potea se se mute, se'si cumperi proprietate hereditaria, déca avea bani, ceea ce in Transilvani'a nu se potea.

Betrani nostrii, cát se mai afla in viétia, in etate de 70—80 de ani, isi voru mai aduce amente fórte bene de fómetea cea mare dintre anii 1815—17, pre candu au emigrat érasi multe mii de ardeleni; sate intregi affi pe sub munti, mai alesu in Muntenia, compuse dein romani ardeleni emigrati.

Pe pag. 24 Orbán pronuntia sententia de mórté morale si nationale asupra romaniloru si anume asupra celoru dein Tier'a Bârseni dicându: Acesti ómeni, de si bogati, nu'si dau de locu pruncii la scóla; afara de popi, mai nici-unul nu este, care se scia scrie. Acestu poporu nu simte de locu aplecare cáttra cultura si civilisatiune, valachii nu se simt chiamati la civilisatiune. Ei creseu pe munti, in selbaticia completa (szilajon és vadon nönek fel), corrupti cu totulu, se facu inemici ai societatiei omenesci. Acesti ómeni selbateci nu cunoscu nimicu dein cerintele si preceptele societatiei; nisce pecurari (pastori) lenesi dedati a nu face nimicu decàtu numai reu; éra dupa-ce se reintorcu dein munti, nu sciu decàtu se se puna pe betia, pe batai, si cumu sunt resbunatori dein natur'a loru, se se injungchie cu cutietele.

Orbán mai vorbesce si despre romanii carii locuiesc amestecati cu sasii, alu caroru numera ilu pune in acestu districtu numai la 10,393. Pe acestia i presenta lectoriloru sei că pe dilerii sasiloru, că iobagiti, maltratati, tiraniti, aruncati in féra si in temnitia.

Aici Orbán descrie pe romanii deintre sasi curat uasia, precum scie densulu si precum scimu noi toti cei nascuti si crescuti in comitate, că au fostu tiraniti si torturati romani, si precum in parte mai sunt tiraniti pana in dio'a de astadi in acea parte a tierei. Patricianii sasi inca au cutediatu se tiranésca in mai multe comune pe romani, inse totudeauna numai patronati, aparati si chiaru incuragiati de aristocrati, caroru le aru fi venitu fórte reu, că se se pótă dice, că pre candu in comitate poporulu romanescu si celu ungurescu este robitu si tiranitu, celu locuitoriu cu sasii este indestulatu. De nu aru fi volitu guberniulu ungurescu, nici unu sasu nu ar fi cutediatu a maltratá pe nedreptu, pe nici-unu romanu. In consiliu siedea cát 12 unguri si numai cát 4 sasi. Dara fiendu vorb'a de tempulu presente, se nu ne ascundemu adeverulu in nici una parte. In tóte comunele amestecate, maioritatile sasesci au votatui dein veniturile comunali cát 2 pâna la 400 fl. plati annuali pentru docentii romanesci; s'au datu si óresicare subvenitii si portiuni canonice parochiloru romanesci, successive

*) Erdélyben egy nagyon furesa, az eddigi történeti ész-leletekből elítő jelenség mutatkozik, az, hogy a müveletlen népelem a nüveltebbet magához vonja és absorbeálja; így a minden tekintetben hátra maradt, régebben lenézett (csak régebben?) s különben is magát kevessé megkedvelte tetni tudó oláhok egész magyar vidékek lakóit olvasztották ba maguk közé. Pag. 23.

de 12 ani incóce. Dara romanii mai au inca si alte pretenziuni drepte cătra sasi! Le scimu fórté bene. Arataci-ne într'aceea si comune secuiesci ori magiare, unde se se fia facutu celu mai micu ajutoriu scoleloru si basericelor romanesci dein veniturile comunali. Dein contra, inca si pe unde le avusera dein imprumutulu de statu dela 1854, functionarii unguresci le-au cassatu si le cassédia mereu.

In fine Orbán mai adaoge despre romanii dein tiér'a Barsei: „De aici poti vedé, că numerulu valachiloru in Tiér'a Bársei este mare, că inse, fiendu si selbatici si necultivati, pucinu tragu in cumpana, si niciodata ei dein poterea loru nu aru fi in stare de a se scola de unde sunt decadiuti, déca dein norocirea loru, bulgarii si grecii cei valachisati dein Brasiovu, că classe de ómeni cultivati, iubitori de progressu, nu s'aru si indentificatu cu interesele si cu nationalitatea valachiloru, in cătu acumu acestia inaintédia pe terrenulu culturei.*). De ací incolo O. apucandu-se érasi se injure pe sasi, vene si la famos'a historia a infratirei pusa in scena la 23 Aprile 1871 aici in Brasiovu, si'i doresce durata indelunga, se intielege, spre sugrumarea sasiloru, dupa care ar urma cu atátu mai usioru a valachiloru celor „selbateci.“

X Asia dara unu secuiu de yitia asiatica cutédia a stafacia cu romanii si a le denega facultatile spirituale de a inainta pe calea civilisatiunei. Asia dara elementulu asiaticu, care in una miie de ani nu s'a potutu assimilá cu civilisatiunea europénă, si care dein acésta causa va si disparea de pre territoriulu Europei, vene si denégá elementului nostru latinu civilisatiunea. In fine, dupa elu, romanii dein Brasiovu nu sunt romani, ci sunt 9500 de bastardi, amestecatura, corcitura de bulgari si de greci. Pe acésta hypothesis pune Orbán speranti'a, că magiariloru la va succede a desbina si a smulge pentru totudeauna pe acesti 9500 de locuitori dein corpulu nationale romanescu si a'i incorpora la secui, mai virtosu dupace voru reesi a introduce limb'a magiara că limba de propunere.

(Va urma.)

Colectiune de diplome

d'in diplomatariulu comitelui Iosifu Kemény, care privescu mai alesu pe români (valachi).

(Urmare.)

Conclusa Trium Nationum in Transilvania,
in Generali eorum Conventu Segesvarini 1506. lata.

Suppl. C. D. T. V. p. 331—341.

Acesta este unulu dein cele mai rare documente historice, carele coprende Conclusele dietei „Regatului Transilvaniei“ dein una epoca fórté agitata si furtunosa. „Cele trei natiuni, adeca Nobilii, Secuui si Sasii“ adunati mai antaiu in dieta la Turd'a, in an. 1505, se incércă a lua mesuri pentru împaciuirea tieriei, jura credentia regelui si recunoseu necesitatea de a se

*) Ebböl látható, hogy a Barcza-ságban nagy az oláhok létszáma, de vadságuk és miveletlen voltuknál fogva kevés nyomatékkal birnak, s önerejükben soha fel nem tudnának emelkedni; azonban szerencséjükre Brassó eloláhosodott görögjei és bolgáraiban egy előre törekvő mivelt osztályt birnak, mely magát ma már identificálja az oláhok érdekeivel, nemzetiségevel és halad a cultura terén.

sustiené in Transilvani'a jurisdictiunea si honórea Voivodatului; dupa aceea se punu in cointielegere cu capitolulu canonicilor dela Alba-Iuli'a, alegu deputati si plenipotenti dein tóte trei natiunile“ pentru una alta dieta, pe care o couchiam la cetatea Segisiora pe dio'a de s. Dorothe'a 1506. In aceea se stabilescu urmatóriile concluse si respective articolii: 1) Jura érasi fidelitate regelui si corónei, se si obliga se aperi „acestu regatu alu Transilvaniei.“ 2). In acestu regatu alu Transilvaniei de mai multu tempu a lipsit u voivodulu, adeca scaunulu de voivodu alu Transilvaniei a fostu vacante; dein acésta causa justiti'a si administratiunea au suferit fórté greu; chiaru intre cele trei natiuni a crescutu si s'a inmultit u'r'a, discord'a, dissensiunile, inpilarile, spoliatiunile. Tiér'a ceru dela rege mai de multeori restaurarea voivodatului si unu voivodu omu cumu se cade; regele insa ocupatu cu alte afaceri, nu a datu ascultare tieriei. Deci pentru că si pâna la venirea unui voivodu anarchi'a se fia in cătuva reinfrerata, „cele trei natiuni“ s'au adunat la unu locu, in dieta, cu scopu că se se inpace intre se-ne si se reinnoiesca vechi'a unire seu confederatiune. Acésta o facu ele cu atátu mai virtosu, că „acestu regatu alu Transilvaniei“ se afla situat in vecinatatea Turciloru, a Tatariloru si altoru inemici, si este inconjuraturu de ei dein tóte partile. S'au inmultit preste mesura inca si teiuarii, in cătu chiaru si la sate de ale regelui le-au datu focu. Totu asia s'au inmultit si furii, lotrii, predatorii seu banditii, ucigasii, falsificatorii de moneta si alti multi facatori de rele, dela carii cele trei natiuni sufere fórté greu. Asia dara cele trei natiuni (in lipsa de grija si aparare dein partea regelui) s'au involitu si au decisu, că se aperi ele insele tiér'a, si se exterminate pe facatorii de rele, se si puna capetu la urele si persecutiunile reciproce, adeca la infrosciat'a anarchia. 3). Partea cea mai mare dein acestea rele provene de acolo, că ori candu una dein cele trei natiuni vene in conflictu cu cele due, seu cu una dein ele, nu mai este nimeni, care se decida intre ele; de aici urmádia, că uitanda de alti inemici, se iau la bataia ele intre se-nesi (relictio hoste cum altera natione preliari excogitassen). Prese acésta, ómenii rei si criminali carii facu rele unei natiuni, fugu pe territoriulu celeilalte, unde asta asilu de scapare si aparare asia, incătu pedeps'a nu'i pote ajunge si nu'i pote exteroina nimeni. Dein acestea cause diet'a decide si formédia unu tribunalu, una curte judecatorésca, a carei jurisdicție se se intenda preste tóta tiér'a. Acelu tribunalu s'a compusu asia: Capitululu dein Alb'a denumesce unu jude in persón'a decanului seu; natiunile fiacare cete 14 judecatori = 43, carii toti punu juramentu, dupa aceea se aduna de cete dueori pe anu, (numai de 2 ori), că se judece dreptu. La loculu acesta diet'a spune, că disordinea domina in tiéra de treidieci si duoi de ani, adeca inca dein dilele domniei regelui Mateiu, in care periodu de tempu „cele trei natiuni“ au commis diverse acte de violentia una asupra alteia, de unde s'au si nascutu multime mare de procese internationali si altele capitali (de viétia de mórté). Sententiele se se transmitta spre revisiune la rege. Se regulédia si modalitatea distributiunei pedepselor (Birsagia), care se voru lua in bani dela cei condamnati. 4). Procesele care se voru nasce in sinulu fiacarei natiuni, se nu mérga la curtea comună, ci se se pertracte si decida, că si inainte de acésta, nimai la tribunalele natiunali ale fiacarei natiuni. 5). In casu candu insusi voivodulu seu comitele Secuiloru, seu altii ori care aru asupri pe vreuna deintre natiuni, seu ar opprime libertatile loru, atunci tóte trei natiunile se recurga la regele in modu solidariu, un'a pentru alt'a.*).

*) Pentru a lectoriulu se copreda pe deplenu importantia acestui documentu, se cere că se cunoște de aproape anarchi'a si selbaticele excesse care se commitea in tóte partile sub domni'a lui Uladislau II. Anarchi'a s'a inceputu indata dela mórtea lui Mateiu. Stef. Batori voda fusese unu tiranu ferosu si chiaru banditu, precum ilu numesce si A. Szilágyi (tom. I. pag. 164 et 167). Romanii revoltasera inca in a. 1474, precum se vediu dein documentele publicate pe la acelu anu, si de atunci de re-

Quod salva fide, et fidelitate Regie majestati, sue-
que sacre corone observanda, Jurisdictioneque honore
officiolatum Vajvode harum partium Transilvanarum sci-
licet, et comilum sicularum remanente per Universitatem
Capituli Ecclesie albensis Transylvane, ceterorumque
nobilium, sicularumque, ac saxonum earundem partium
Transsilvanarum, in eorum congregazione generali, alias
Thorde feria quinta proxima post festum beate Lucie
Virginis, et martyris In anno millesimo quingentesimo
quinto, tandemque per certos nobiles, siculos, et saxo-
nes, similiter per universitatem nobilium sicularumque,
et saxonum plenaria facultate. et auctoritate in personis
eorum ad id electos, in ipsorum conventione hic in Ci-
vitate Segesvár feria tertia proxima post festum beate
Dorothee Virginis et Martyris in anno Domini millesimo
quingentesimo sexto celebratis hic infrascripte disposi-
tiones, et articuli ordinati sunt, et conclusi. In primis,
quod ipse tres nationes nobiles videlicet, siculi, et sa-
xones, ut fidelitatem Regie, et Reginali majestati, sacre-
que ejus corone defensionemque hujus Regni Transsil-
vani similiter sue majestatis consequenterque ipsarum
trium nationum unanimiter, et concorditer supportare
possint Et quod in Regno hoc Transsilvano Regie ma-
jestatis Dominus Vayvoda per certa tempora non exti-
tisset, per hocque Judicia etiam, sive Jurium administra-
tiones fieri non potuissent, nec possent modo quoque
ocassione cuius ipsum Regnum Transsilvanum, per con-
sequensque ipse tres nationes, quam plurima odia, dis-
cordiasque, et dissensiones, oppressiones, nocumenta, et
damna passasent. Pretextu similiter cuius ipsum Regnum
sue Majestatis etiam Majestati sue sepius supplicasset,
sua quoque Majestas certis, et arduis sue majestatis
rebus expediendis occupata. Exinde circa Regnum suum
scilicet, et ipsas tres nationes providere nequivisset. Et
ut per hujusmodi ordinationem et concordiam ipsum
Regnum sue Majestatis consequenterque ipse tres na-
tiones presertim interim, donec sua Majestas Regnum
ipsum Transsilvanum de Wajwoda pacifico providere
posset, quem videlicet sua majestas in earundem trium
nationum medio pacifice statuere, et stabilire possit. In-
terea ipse tres nationes vicissim, et alternatim pacifice,
et unanimes fieri, ac Regnum ipsum sue majestati in
statu tranquillo tenere, et tenere et conservare possent,
quia autem et ipsum Regnum Transsilvanum majestatis
sue in confinibus Turcorum, Tartarorum, aliorumque ho-
stium constitutum, illisque hostibus undique circumdatum

petite ori au luatu refugiu la arme. Secui totu asemenea, si
acestia inca au repetitu revolutiunea in a. 1492 si chiaru in a-
nulu acesta 1506, candu au si batntu reu pe generariulu regescu,
Paulu Tomori; dupa aceea inse au adusu preste secui pe serbii
si pe romanii dein Ungaria, carii au nimicitu armat'a secuiesca
si iau supusu aristocratiloru, toema precumu au ajutatu si secui
totudeuna, ca se se calce drepturile romaniloru si se'i subjuge.
Asia au facutu poporele in tote epocele; in stupiditatea loru au
devenit instrumente ale tiraniei; asia mai urmădia a se porta
unelte inca si pâna in dia de astazi; era demagogii loru, carii
au trecere si popularitate numai pentru ca sunt buni de gura,
cu promisiuni minciunose le punu in servitiul despotismului ca
pe nesce vite necuventatorie.

Red.

sit, hostesque per eosdem scilicet, et quam plurimos
Incendiarios, qui inter alia ipsorum nefanda acta, jam
admodum multiplicati, certas etiam, et speciales, atque
solennes villas sue Regie majestatis combusserunt, et
concremaverunt. Nec non fures, latrones, predones,
homicidas, falsarumque monetarum cusores, et eis uten-
tes, ac alios quam plurimos malefactores*) Regnum illud
Transsilvanum majestatis sue, consequenterque ipse tres
nationes diversimode, plurimumque ac graviter offendun-
tur, et ut cedem tres nationes ad fidelia servitia Regie,
et Reginalis inkestatum ad earundem hostium insultus
reprimendos, ac defensionem ejusdem Regni, extirpa-
tionesque et eradicationes malefactorum promptiores, et
abiliiores, ac securiores redderentur, magisque ipse tres
nationes se ipsas pari voto, unanimiterque voluntati
Regie, et Reginalis majestatum obtemperare, offerre
possent, ut etiam dum easdem tres nationes similiter ad
fidelia servitia suarum majestatum scilicet, et defensio-
nem ipsius Regni contra hostium insultus unanimiter con-
surgere opus eset, securiores efficerentur. Nam et modo
usque inter ipsas tres nationes tot et tante dissensiones,
odiaque, et suspicione exstitissent quod dum ipse tres
nationes absque presenti unione, et concordia in hujus-
modi Regni defensionem in simul convenire debuissent,
tunc non aliud, nisi ut una natio, relicto hoste cum
altera nacione preliari excogitassen. Ista etiam malorū
genera pro majori parte inter ipsas tres nationes
ex eo orta fuisset, quod hactenus ex parte unius na-
tionis predictarum, alteri similiter earundem nationum
Judicium et justitia per neminem administrata seu im-
pensa fuissent. Et ut hujusmodi malorum genera de
ipsarum partium medio penitus, et per omnia tollantur,
et eradicentur, ac etiam ut extirpationes prescriptorum
malefactorum facilius fieri possent, quod dum et
alios hujusmodi malefactores de aliquo ipsarum nationum
medio extirpari debuissent, tunc malefactores ipsi se
ipsos a facie Juris et justitia absentando in medium
alterius predictarum nationum contulissent, et recepissent,
sicque malefactores ipsi nunquam extirpari potuissent,
et deleri, prout absque hujusmodi concordia, et unione
ipsarum trium nationum deleri non possent etiam ex post,
hee subscripte Jurium administrationes ob has, et alias
salubres causas et rationes ordinate sunt et concluse,
quod ipsum Capitulum Transsilvanum de eorum medio
unum judicem scilicet decanum ipsorum, nobiles autem
quatuordecim Judices de singulis videlicet Comitatibus
singulos duos Judices,**) siculi ecjam ipsi similiter
quatuordecim Judices de quibus videlicet sedibus duos
Judices, saxonii etiam predicti de ipsorum medio Judices
quatuordecim.***) Inter videlicet tres nationes tam-
quam Judices arbitros elegerunt, et ordinaverunt, qui
quidem Judices electi, sive arbitri prestito prius supe-

*) Intelliguntur Valachi. Kemény.

**) Assessorum Tabulae Judicariae Vajvodalis Nrus.

***) De quibus videlicet sedibus, dum Judices saxonii
predicti de ipsorum medio Judices 14 inter videlicet tres na-
tiones tamquam Judices arbitros.

rende Juramento, quod inter has tres nationes omnibus coram ipsis causantibus posse ipsorum rectum Judicium et Justitiam faciant. Interim donec necesse esset in duobus terminis infrascriptis, Primo, Octavo ut pote die festi beati Georgii Martyris, in Oppido Wásárhel, tandemque similiter, Octavo die festi beati Martini Episcopi et confessoris nunc post se se, nunc autem proxime assuturis in alio loco inibi pro tunc per ipsos Judices arbitros deputando semper insimul convenire, et congregari debeant, ubi ipsi Judices electi, sive arbitri illos actus potentiarioris, seu quevis alia facta, et negotia, que per quamlibet ipsarum trium nationum alteri nationi a triginta duobus annis modo usque commisso sunt, et forte deinceps perpetrantur, modo subscripto adjudicare possunt, et finaliter terminare. Ita videlicet, quod ipsi Judices arbitri universas lites, seu causas, per aliquam ipsarum nationem contra aliam nationem earundem motas, in quibus videlicet quispiam contra partem alteram in sententia capitali convinceretur, ad apellationem partis convictae ad suam majestatem revisioni scilicet ejusdem transmittere debeant, et teneantur, deliberandas, quarum deliberationum series partes ad terminos per ipsos Judices arbitros presigendos, eisdem judicibus arbitris reportare teneantur, debite executioni demandandas, birsagia autem, in qua aliqua ipsarum trium nationum, seu aliqui ex ipsis, contra aliam aliquam partem predictarum trium nationum convinceretur. Ex tunc si scilicet nobiles aliqui in Birsagiis tanta pars, quanta alias lege et consuetudine Regni requirenti Wajwode, vel ejus Vice Wajwodae partium Transsilvanarum provenire debuerunt, omni absque diminutione proveniat. Si autem similiter Siculi ipsi in Birsagiis convincuntur, tunc modo simili illa pars eorum Birsagiornm, qua similiter alias consuetum fuit comitibus ipsorum sicutulorum cedet. Ubi vero saxones predicti, seu aliqui ex ipsis in Birsagiis convincuntur, similiter tanta pars, quanta videlicet alias provenire debuit Judicibus suis ordinariis proveniat, nil ex ipsis Birsagiis dictis Jndicibus arbitris proveniente. Hoc tamen ad rem specificato, quod ille lites, causeque et differentie, que inter se ipsos nobiles, aut siculos, vel saxones, inter quemlibet scilicet ipsarum trium nationum moveri seu oriri contigissent, seu deinceps contingenter, more solito quelibet pars coram Judice suo ordinario in sedibus propriis Judiciariis prosequi valeat, atque possit, prout ab olim inter eos observatum fuit, ceterum qnod quelibet natio penes alteram nationem semper dum opus fuerit, pro libertatibus, et juribus eorum ita, ut decet, fideles regios, non parcendo personis, vel rebus, expensisque, et laboribus ipsorum sue Majestati tanquam domino eorum gratioso in quantum volent humillime supplicant. Ubi autem Waywoda harum partium Transsilvanarum, seu Comites sicutulorum aut alii quipiam, sive quarumlibet partium, vel nationum predictarum in suis Judicibus seu libertatibus opprimerent, seu quovis modo deturbarent, vel opprimere, seu deturbare attentarent, ex tunc omnes tres iste nationes Regie majestati in tantum supplicant, ut sua majestas omnes tales de ipsarum nationum medio

tollere et removere, aut ab eisdem Waywoda, Comite sicutulorum, aut aliis quibusvis protegere, seu defendere dignetur gloriose.“

Copia hujus unionis authenticæ, in papiro in formam libelli composito, atque sigillo notarii deputative alicius obsignato oonscripta asservatnr in Tabulario Cibinién. Natio. Saxonicae.

Innuit ex authographo Eder in Felmer. p. 173. et 216. item p. 254.

Statutoria pro Bistriciensibus
in portione utriusque Borgo Nicolai Bethlen ab eo perennaliter emta 1506.

C. D. T. IV. p. 131—133.

Petru voda alu Transilvaniei, carele pe atunci era si ministru alu justitiei (precum s'ar dice astadi) face cunoscute calugariloru dela monastirea Clusiului, carii avea archivele, că si capitululu dein Alb'a, că cetatea Bistrit'a cumparase dela famili'a Bethlen partile de mosiia, pe care le avuse acesta in Borgau de susu si de diosu, care comună se tienea pe atunci de comitatulu Dobacei (astadi de districtulu Nasaudu). Dein relatiunea monastirei facuta despre acea transpositiune afiamu si anele urme romanesci ale unor iobagi, cumu si unu enézu cu numele Albertu, cumu nu se mai audia la romani.*)

Amicis suis Rev. Conventui Monasterii B. M. V. de Kolosmonostra Comes Petrus C. de S. Georgio et de Bozyn, Judex curiae serenissimi Dni. Dni. Ppis. Vladislai D. G. Regis Hung. Boh. etc. nec non Vajvoda Transilvanus amicitiam paratam cum honore! Dicitur nobis in personis prudentum, et circumspectorum Judicis, juratorum caeterorumque Civium Civitatis Bistriciensis, quomodo ipsi in Dominium totalium portionum possessionarum Egregii Nicolai de Bethlen, in Possessionibus Also-Borgo, et Felsö-Borgo vocatis, omnino in Comitatu de Doboka exist. habitarum ipsos exponentes perpetuo emtionis titulo coernen. legitime valeant introire. Super quo vestram amicitiam presentibus petimus diligenter, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo presente Emericus Teuky de Lona,** aut Michael de eadem, vel Lucas Szylkereky de Also-Teök, sive Blasius, neve Emericus Thekey de Keublös seu Joannes de Szent-Ivány, ni Philippus, aut Emericus de Mikeháza namque Michael vel Ladislaus Cserényi de Balásfalva. aliis absentibus homo noster etc. (reliqua juxta stylum solitum. Datum in Possessione Szucsák 2. die festi SS. Corporis et a. D. 1506.

Dorsò harum Literarum Inscripta fuit sequens Relatoria:

„Conventus monasterii B. M. V. de Kolosmonostra etc. etc. quod nos Literas Mgnifici viri Comitis Petri etc. honorifice recepimus in haec verba etc. etc. Unde nos pmissis amicabilibus petitionibus pfati. Dni Vajvodae annuentes, ut tenemur, una cum Michaele de Keresztur***)

*) Acelu enézu va fi fostu dein vreo familia romanescă mai de frunte, si parentii ilu voru fi botezatu pe acelu nume luatul dela nemti, precum au inceputu si in dilele nostre a da unii parenti principorū nume nemtiesci, magiare, rusesci Red.

**) Kendi Lona Comitatus Doboca.

***) Sajó Keresztur Comitatus Doboca.

homine suo Vajvodali hominem nostrum etc. Barnabam sacerdotem etc. duximus transmittendum, qui tandem ad nos reversi exinde voce parili nobis retulerunt in hunc modum: quod ipsi feria V. p. a. fest. B. Margarethae Virg. et marty. noviter pteritum ad facies pscriptar. portionum Also et Felsö-Borgo vocatarum, in dicto Comitatu de Doboka exist. habit. consequenterque portionum possessionariar. pfati. Nicolai de Bethlen in iisdem habitarum vicinis et commetaneis earundem, puta nobilibus Stephano et Ladislao Cserényi de Balásfalva, Joanne Sos de Bongarth, Martino de Benedicto de Simontelke, et Georgio de Keresztur, item Todor, et Morsella Nicolai Apaffi, Ivan, et Todor Leonardi Apaffi, Alberto Kenezio, et Petro Nagotha, Francisci similiter Apaffi de Apanagyfalu, Simone et Stephano Blasii et Alexii de Bethlen Jobbagionibus in pfata Felsö-Borgo commorantibus aiis etiam inibi legitime evocatis, et presentibus accessissent, ubi idem homo Vajvodalis etc. (juxta stilum purar. Statutoriar. „Nullo contradicte apparente“ reliqua etc.) anno Domini 1506.

Transumt. pduxit. Fisc. R. in causa Apafiano-Bethleniana Transmissor. p. 1634.

Orig. exstat in Arch. K. Monostor. XI. 81.

1507. Suppl. C. D. T. V. p. 345.

Tractatu de pace inchiatu intre Radulu V si boierii tiere de una, intre Sasii dein Transilvania de alta parte. Acestu tractatu nu se afla decopiatu in colectiunea comitelui Kemény, se vede inse intregu la Engel Geschichte der Valachei pag 187-188, si ar merita in totu respectulu ca se lu reproducem si noi aici pentru aceia, carii nu au histori'a lui Engel, ca ei acestu documentu inca este unulu dein acelea, care arunca lumina mare, de si singularia, asupra epocii acesteia.

Thargavista feria 6 prox. a. fest. b. Barbarae V. Compromissionales Radulj Vajvoda Transalpinensis una cum proceribus Regni ejusdem, super perpetua cum Cibiniensibus, ac septem sedium Saxonibus Transilvanis Pace et Treuga.

Orig. in Tabul. Nat. Saxonicae.

Fragm. Edidit Eder in Felmer p. 185.

Edidit per extensum Engel „Geschichte der Wallachei“ p. 187.

(Va urma.)

Nr. 49 - 1874.

Procesu verbale

luat in siedint'a lunaria a comitetului asoc. trans., tienuta in 3. Martiu c. n. 1874 sub presidiulu dn. consiliariu guberniale pensionatu, Pavelu Dunc'a. fiendu de facia domnii membrei Bar. Ursu, I. Hannia, I. Tulbasiu, Vis. Romanu, I. V. Rusu, si C. Stezariu,

§ 15. Dn. cassariu presentéza conspectulu despre perceptiunile si erogatiunile asoc. pre tempulu dela siedint'a lunaria a comitetului asoc. dein 3. Fauru a. c. pâna la siedint'a presente. Dein acelu conspectu se vede, ca in restempulu numitu s'au incassatu 173 fl. 3 cr. si s'au erogatu 209 fl. 99 cr. (Nr. prot. ag. 47, 1874)

Se iea spre scientia.

§ 16. Totu dn. cassariu presentéza conspectulu despre starea fundului academiei, pre tempulu acestui siedintie. Dein acelu conspectu resulta, ca fondulu academiei are in proprietatea sa 11,893 fl. 84 1/2 cr. (Nr. prot. ag. 48, 1874.)

Se iea spre scientia.

§ 17. In nexu cu conspectulu cassei de sub § 15., se raportéza in specialu, despre banii incursi la fondulu asoc. dela siedint'a comitetului dein 3. Fauru a. c. pâna la siedint'a presente, si anume:

a) ca tacse de membri ordinari, au incursu 15 fl. v. a. (Nr. prot. 43, 1874.)

b) Ca prenumeratiune la „Transilvania“, au incursu 82 fl. dein cari 45 fl. tramisi prein dn. vicecapitanu Codru Dragusianulu. (Nr. prot. ag. 40, 41, 43 si 44, 1874.)

Se iea spre scientia.

§ 18. Se presentéza unu documentu, prein carele se constata, ca unu napoleond'or s'a scaimbatu cu bancnote v. a. in suma 8 fl. 85 cr. (Nr. 45, 1874.)

Spre scientia.

§ 19. Se perlege scrisori'a stipendiaturu, asociatiunei, Basiliu Michailu Lazaru, de dto. 10. Fauru a. c., prein carea acel'a aduce la cunoscantia, ca dein cau'sa lipsei materiale, s'a vedintu necesitatua a intrerupe cursulu studialoru sale, ca ascultatoriu de technica, si totu odata cere, ca dein partea acestui comitetu, se se faca pasi pentru obtinerea unui ajutoriu dein fondulu societatiei Transilvania, ca astfel se devina in pozituna dorita, de a se pote reinforce catu mai curendu la Vien'a pentru continuarea studialoru sale technice. (Nr. prot. ag. 37, 1874.)

Se decide: ca numitulu teneru se se recomande societatiei Transilvania, spre a i se accorda oresicare ajutoriu dein fondulu aceleia.

§ 20. Se presentéza testemuoniu scol. pre semestrulu I. anulu scol. 187 3/4 alu stipendiaturu asoc. Ioane Pamfilie, ascultatoriu de a VI. clase la scol'a reale dein Sibiu. (Nr. 42, 1874.)

Dupace dein testemuoniu produsu se vede, ca numitulu teneru a raportatu clas'a generale de secunda, se decide a i se subtrage pre semestrulu II. stipendiul avutu, carele pre 1/2 anu face 30 fl.

§ 21. Se presentéza testemuoniele scolastice pre semestrulu I. anulu scol. 187 3/4 ale urmatorilor stipendiati ai asociatiunei:

a) alu lui Emilianu Popoviciu ascultatoriu de IV. classe la scol'a reale dein Sibiu, carele a reportat class'a generale de progressu prim'a cu eminenția. (Nr. 38, 1874.)

b) Alu lui Marcu Munteanu, ascultatoriu de a II. clasa la scol'a reale de aici, carele a obtinutu class'a generale de progressu erași prim'a cu eminenția. (Nr. 39, 1874.)

Se iea spre scientia cu placere.

§ 22. Dn. Ioanu Chitu la scrisori'a comitetului dein 3. Fauru a. c. Nr. 35. rescrie, ca densulu

primesce cu multiamita indreptarile si prescurtarile ce s'ar afla cu scopu a se face dein partea comitetului, la opulu seu intisulatu: „Viti'a cultivata.“ (Nr. prot. ag. 46, 1874.)

Se decide, că comis iunea esnissa dein sinulu comitetului pentru examinarea partiei formale a cestionatului opu, se se invite a luă asupra'si insarcinarea pentru de a face indreptarile stilistice, si prescurtarile, ce conformu raportului seu dein 3. Fauru a. c. le a aflatu necessarie, cu privire la opulu dein cestiune.

§ 23. Secret. II. arata, că de si conformu conclusiunei luate in adunarea generale dela Siomcut'a mare dein 1869 Nr. prot. XV. s'au emisu dein partea acestui comitetu (sub datulu 7. Decembre 1869 Nr. 295, 3. Octobre 1871 Nr. 260, si 24. Maiu 1872 Nn. 131) repetite provocari cătra unii domani colectori ai asociatiunei, seau alti barbati competenti pentru infipientarea subcomitetului si respective pentru constituirea despartiementelor cercuali ale asociatiunei, totusi acelea provocari in unele parti pâna acumu nu avura resultatulu dorit; deci propune, că in obiectulu dein cestiune se se emita noue provocari.

Propunerea se primesce.

Verificarea acestui procesu verbale se concrede domniloru membrii: Bar. Ursu, I. Hannia si Constantiu Stezariu.

Sibiuu datulu că mai sușu.

In absența dlui vicepresedinte

I. V. Rusu mp.

P. Dunc'a mp.

secret. II.

S'a cetitu si verificatu, Sibiuu 4. Martiu 1874.

Ursu mp. I. Hannia mp. Stezariu mp.

Ad Nr. 49—1874.

Publicarea banilor incursi

la fondulu assoc. trans. dela siedint'a lunaria a comit. asoc. dein 3. Fauru a. c. pâna la siedint'a acelua dein 3. Martiu a. c.

Dela dn. profesoriu de universitate in Clusiu dr. Gregorius Szilasi s'au administratu că tacsa de m. ord. pre 187 $\frac{2}{3}$, 5. fl.

Dela dn. presiedente la tribunalulu reg. in Sighisiór'a, Niculae Sustai tac'sa de m. ord. pre 187 $\frac{2}{4}$, 5 fl.

Dela dn. secretariu magistr. in Sighisiór'a, Ioanu Siandru tac'sa de m. ord. pre 187 $\frac{2}{3}$, 5 fl.

Sum'a 15 fl.

Sibiuu in 3. Martiu 1874.

Dela secret. asoc. trans.

Bibliografia.

Intre productele scientifice si literarie, căte essu la lumina, parte că originale, parte că traductiuni, cele mai multe sunt destinate pentru sexulu barbatescu, abia ici colea vedemu căte una scrisa si in favorea si totu-odata pentru instructiunea sexului femeiescu. Acesta apretiare pucina a lipselor intel-lectuali la sexulu femeiescu, provene ea ore dela egoismulu, seu dela neprincipere barbatilor? Ori-că este si una si alta la midiulocu? Se poate. Unu lucru re-

mane afdra de ori-ce discussiune. Nu se poate nega, că la noi daco romanii se mai sustienu, că si la alte popóra, multe opiniuni erronate, superstitioni grosolanane si nespusu de periculóse, despre femei, nu numai in capetele si in ànimele barbatiloru, ci si in ale femeiloru. Este datori'a fia-carui romanu bene crescutu si scutitu de superstitioni, a lucra dein tóte poterile pentru delaturarea, seu incai micúsiorearea reului.

Dilele acestea ne veni la mana carticic'a titulata: Femeiele, de Iuliu Pedezani. Traducere de Iunius. 8º, pag. 73.

Auctorulu acestui opu micu, inse plinu de inventiaturi salutarie, este scriptoriu de renume; traducatorulu ascunsu sub pseudonimulu Iunius, ne aduce amente pe acei dramaturgi, carii temendu-se de critica, stau retrasi in vreunu ànghiu alu teatrului, si astépta se védia, cumu e acceptata dram'a dein partea publicului.

Nu avuramu tempu de a'i perlege traductiunea intréga; atâta inse cutediamu se afirmamu si astadi, că traductiunea este una dein cele mai bune, dein căte s'au vediut la noi de cătiva ani incóce. Câteva netedituri ici-colea, si ea abia ar mai lasa ceva de dorit.

Pâna la ce mésura Iunitis s'a ocupatu de acésta cestiune sociale de rangulu antaiu, lectoriulu va cunoșce indata dein meduvós'a prefaciune, pe care o reproducem la loculu acesta.

Omenii voru fi totudéuna aceea, ce va placé femeielor: de voiti déra, că ei se fia buni si virtuosi, inventati pre femeie, ce este marirea si virtutea.

I. I. Rousseau, Emil.

„Un'a din cele mai importante cestiuni ale civilisatiunei moderne este si aceea a positiunei sociali a femeielor, seu, cum se mai numesce: a emancipărei femeielor. Cu deosebire in tempulu mai nou vedem, ca acésta cestiune nu preocupa numai pre inventiati, ci ea au ajunsu a fi desbatuta chiaru in parlamentele din Anglia si Americ'a

Nu ne indoim, ca cei mai multi din noi, seu celu pucinu cei cari suntu cásatoriti, voru fi de opinione, ca acésta cestiune 'si au aflatu fericit'a sa deslegare de candu cu Adamu si Ev'a.

Ce feliu de emancipare mai pretendu femeiele? voru intrebá unii, nu se multumescu ele cu positiunea si respectulu de care se bucura că socie si că mame de familia? Nu cumva ele voiescu a scambá rochi'a cu pantalonii, bonet'a cu cilindru, si a rivalisá cu barbatii, ce suntu legitimii „stăpâni ai creatiunei?“

Pentru ce nu? li voru respunde acestor'a radicalile si essaltatele eroine si anteluptâtorie ale emancipărei femeielor. Inaintea creatiunei femeia este egale cu barbatulu, prin urmare ea anca trebue se se bucre de tóte acele drepturi, pre cari le exercită barbatulu de secoli, si dela cari femeia a fostu eschisa pâna acumu intr'unu modu barbaru si nejustu, prin despotismulu secului barbatescu!

Ei bine, domnene si domnisiórele nóstre, replica la acésta contrarii emancipării femeielor, aveti dreptate. Inse, déca d-vóstra voiti a rivalisá si a esercitá aceleasi drepturi cá-si barbatii, apoi cásatorí'a devine o anomalia, iéra viéti'a familiara o neposibilitate. Déca d-vóstra voiti se intrati in functiuni de Statu, se ve faceti advocate, medice, si deputate, apoi cine va ingrigi de crescerea si educatiunea generatiuniloru viitorie? Nu cumva doicelle si servitórele nóstre? In casulu acest'a, apoi de ací inainte barbatii aru fi constrinsi, séu de a nu se mai insurá, séu déca o voru face, apoi se'si caute viitoriele loru socie in cuhnele si in camer'a servitórelor a familiei loru.

Acésta este tréb'a d-vóstra a barbatiloru, li respondu eu unu tonu de superioritate si cu unu gestu de scena, acele eroine neplacapili, noi vremu se ne emancipamu eu orice pretin, pentru că se putem resbuná suferintiele sclavie nóstre.

Audiendu acestu limbagiu declamatoriu, 'ti vine a crede ca lumea s'a intorsu pe dosu, si déca lucrulu nu aru fi de o seriositate tragică, te ai pune pe risu, séu ai dice cu Dante.

„Non rage'onar di lor, ma guarda e passa!“

Déra nu, spre land'a si onórea femeielor fia disu, nu tóte cugeta astfelii cá acele sorori escaltate ale loru, nu tóte pretindu o astfelii de emancipare, ce implica in sine dissolverea si nimicirea familiei, a societatii si prin urmare si a statelor politice. Asupra unui punctu inse suntu de acordn tóte femeiele, fia ele de ori si ce nationalitate, si acésta este: dorintí'a si aspiratiunea de a ocupá unu rangu mai onorificu si mai respectatu cá pâna acum in societate.

Este necontestabile, că in trecutu, si in Oriente pâna in diu'a de astadi, positiunea femeielor au fostu plina de suferintia si de oprobriu. Ele au fostu slave in sensu duplu. Au fostu slave ale aceliasi tiranu, subtu acarui jugu au gemutu impreuna cu barbatulu, déra ele au fostu si slavele barbatiloru sclavi. Femei'a deci nu a potutu a se cugetá la emanciparea sa morale si sociale, pâna candu barbatulu nu'si a versatu sangele seu in cursu de secoli, in acele ne-numerate lupte de libertate, ce le-au purtat in contra asuprioriloru si a tiraniloru, ce credeau a ecsercitá numai dreptulu loru divinu, tienendu popórale in sclavia si in umilire.

Libertatea fisica a popóralor se datéza abia dela revolutiunea francesa dein an. 1789, candu se proclamara pentru prim'a óra in Europ'a „drepturile omenești.“ Si acea opera sublima inca nu este terminata, fiendu ca vedemü-că si astadi barbatulu cá representante alu popóraloru in care se cuprinda si femei'a, se lupta inca in parlamente si pe baricade pentru libertatea sociale si morale a popóraloru. Acele femei, deci, conduse de egoismu si vanitate, care in locu se dea mana de ajutoriu barba-

tului in lupta pentru esistentia, 'i declara resbelu in familia si in societate, comitu, linu disu, o erore politica si de buna cuviintia, facia cu sexulu barbatescu.

Se'si dumierésca deci pucinu acele femeie escen-trice impacienti'a loru, se'si calmeze deliriulu de emancipare, pâna ce barbatii voru fi reusitu a castiga victori'a definitiva in lupt'a de libertate in contra tiraniloru si a despotiloru ce umilescu si impiléza popórale, si nu ne indoimu ca neprovocati, dein amóre, delicateția, galanteria si ecuitate facia cu sexulu femeiescu, voru acordá tóte libertatile convenabili si femeielor. Prob'a pentru acésta, intre multi alti barbati ce 'si au sacrificat fortiele loru intelectuali pentru ameliorarea starei sociali a femeielor, sunt celebri scriitori I. Michelet si I. St. Mill, cari au scrisu istorí'a suferintielor, ce au incercat femeiele in secolii de sclavia, si cari au votat pentru emanciparea loru, déra nu asia precum o intielegu acele femeie perduite, ci emanciparea sociale prin emanciparea spirituale si morale.

In acelasiu sensu si condusu de aceleasi principie rationabili si logice a scrisu si dn. Iuliu Pedezani interesantele seu opu despre femeie, a carei traducere o presentamu publicului romanu in forma de carte, dupa-ce a fostu publicata mai antau in foit'a „Semanetorului“ din Barladu. Nu vomu adauge nici unu cuventu de recomandatiune, fiindu convinsi, ca opulu se va recomandá prin sine insusi ori si cui, care iubesc lectur'a seriósa, instructiva si neobositória, fiindu scrisu intr'unu stilu destulu de frumosu si coresu, pentru de a satisface chiaru cele mai pedantice pretentioni ale criticei.

Primirea ce o va intempiná acésta traducere la publiculu nostru, va recompensá si totuodata probá, déca traductorulu a urmatu in destulu de fidele ideelor si stilului autorului.

Traductoriul.

Pretiul acestei carti este 35 cri. Se afla depusu la redactiunea Trans. in cátiva exempl.; se poate trage si prin librari cu acelasiu pretiu.

Incerari in literatura, de Ioanu A. Lapedatu. Brasovu, 1874. Formatu 16-etiui, pag. 198. Acestea Incercari se desfau in duoe parti: Versuri si 1 drama in 3 acte, alu carei subiectu este luat in evenimentele anului 1848. Professoriul gimnasiale I. A. Lapedatu este unul dein acei stipendisti ai societatei Transilvani'a, cu carii acésta se faleșce cu totu dreptulu si cu atatu mai virtosu, că ei isi facura studiele loru in tieri latine, pe la universitatile cele mai renumite si cu succesulu celu mai inbucuratoriu. Atâtă credem, este de ajunsu, pentru că se tragemu attentiunea lectoriloru spre acestea producte literarie ale dlui Lapedatu.

Poesii poporale române. adunate si intocmite de Simeonu Fl. Mariauu. Tomu I. Cernauti, 1873. 8º, pag. 220. Pretiu 1 fl. 10 cr. Bunu lucru facu toti aceia, cati aduna poesii, proverbia, fabule popularie; inse si publiculu va face bine déca'i va ajuta cu zelu mai mare.